1984 రక్తాక్షి ఉగాది సస్పెన్స్ కథల పోటీలో సాధారణ ప్రచురణకు ఎన్నికైన రచన

ప్రియ

ఐ.వి.యస్.అచ్యుతవల్లి

ఆమె బస్సు దిగుతూ ఎదరకు చూసింది. అల్లానే అతను జెండా కొయ్యలా నించుని ఆమె వైపు చూస్తున్నాడు. క్షణం ఎందుకో ఆమె గుండెలు టకటకా కొట్టుకున్నాయి. అసంకల్పితంగా పమిట చెంగును భుజాల మీదగా లాగుకుంది. తడబడుతూ గబగబా అడుగులు ముందుకు వేసి ఏవో చూపులు తనని గుచ్చుతున్నట్లు అన్పించి వెనక్కి తిరిగింది. ఇంకా అతను అల్లానే నించుని చూస్తున్నాడు.

అవకాశం వుంటె ఆవిడని నమిలి మింగేయాలన్నంత ఆకలి కన్పించుతోంది అతని కళ్లల్లో! గబగబా నాలుగడుగులు వేసి ఎదరగా వచ్చిన రిక్షాని కేకేసి కూర్చుంది.

సగం దూరం గడిచాక ఎక్కడికమ్మా అన్నాడు రిక్షా అప్పన్న.

పోస్టాఫీసు వీధికి అంది. పోలీస్టేషన్ వద్ద దిగేవాళ్ళు పోస్టాఫీసువీధికి రిక్షా ఎక్కే అవసరం ఏమీలేదు. సిటీబస్ లన్నీ స్టేట్ బాంక్ వద్ద విధిగా ఆగుతాయి. అక్కడ దిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోవచ్చును. 'వూరికి కొత్త కాబోలు' అనుకున్నాడు అప్పన్న. పోస్టాఫీసు అవలవున్న ఇంటివద్ద దిగి రూపాయి ఇచ్చింది. ఆమెకొత్త ఆవిడేఅని నిర్ధారించుకున్నాడు అప్పన్న. తలుపుతీశాడు శాస్త్రి.

"రిక్షామీద వచ్చేవా!" అంటూనే ఆమె ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూసి-

"అదేం అల్లా వున్నావు!" అన్నాడు. దెబ్బతిన్న పావురాయిలా వుంది ఆమె ముఖం. నుదుటినిండా అలసటని సూచించే స్వేద బిందువులు.

"ఏమీ లేదు" అంది. బాత్ రూంలోనికి వెళ్ళి ముఖం కడుగుకుని వచ్చింది. కాఫీ ఫ్లాస్కులోంచి కప్పులోకి కాఫీ వంపి ఇచ్చి "బాగా అలసటగా ఉంటోందా ప్రియా!" అన్నాడు.

"లేదు లేదు" అంది ప్రియ.

"ఏమో! నా రోజులు బాగా లేవు, నీకన్నా ఈ చిన్న ఉద్యోగం వచ్చిందని సంబర పడుతున్నాను. లంకమేతకు గోదావరి ఈత సరిపోయిందన్నట్లు ఇక్కడినుంచి రోజూ అంతదూరం బస్సులో పోయి రావటం నీకు ఎంతో ఇబ్బందిగా వుంటుందనుకున్నాను ఏం చేయను! నాకు అక్కడ ఏదన్నా ఉద్యోగం దొరికితే మనం ఏకంగా స్కూల్ కి దగ్గరగా వున్న చిన్న ఇల్లు చూసుకుని మకాం పెట్టేయవచ్చును. ఏదీ దొరకటం లేదు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఫరవాలేదు. నాకేమీ ఇబ్బందిగా వుండటం లేదు" అంది ప్రియ

"అల్లా అంటూనే వుంటావు. కాని ఆరెన్నెల్ల క్రితం నిన్ను చూసిన వాళ్ళు ఇప్పుడు చూస్తే పోలిక పట్టలేరు. అంతలా నీరసించిపోయావు తెల్సా!" అన్నాడు అభిమానంగా శాస్త్రి. అతని అభిమానం, ఆత్మీయత, నెమ్మది, ప్రియకు కంచుకోట లాంటివి! ఆ ఆత్మీయత తెరలను చీల్చుకుని తననెవరూ వేధించలేరు! అని ప్రియ అనుకుంటూ వుంటుంది ఆరెన్నెల్ల క్రితమే ప్రియకు చిన్న కాన్వెంటు స్కూల్లో ఉద్యోగం వచ్చింది. రెండు వందలు ఇస్తున్నారు. స్కూల్ కి ఇంకా స్ట్రెంగ్త్ పెరిగితే ఇంకొక వంద రూపాయలు ఇస్తామన్నారు. ప్రియ బి. ఎ. చదివింది. పైన చదవటానికి ధనము, బలమూ కూడా లేవు. ఇల్లు పాత కాలంనాటిది. శాస్త్రి, ప్రియ వుండగా రెండు వాటాలు అద్దెకు ఇచ్చేరు. అవి వంద రూపాయలు వస్తాయి. శాస్త్రికి అదే ఆదాయం.

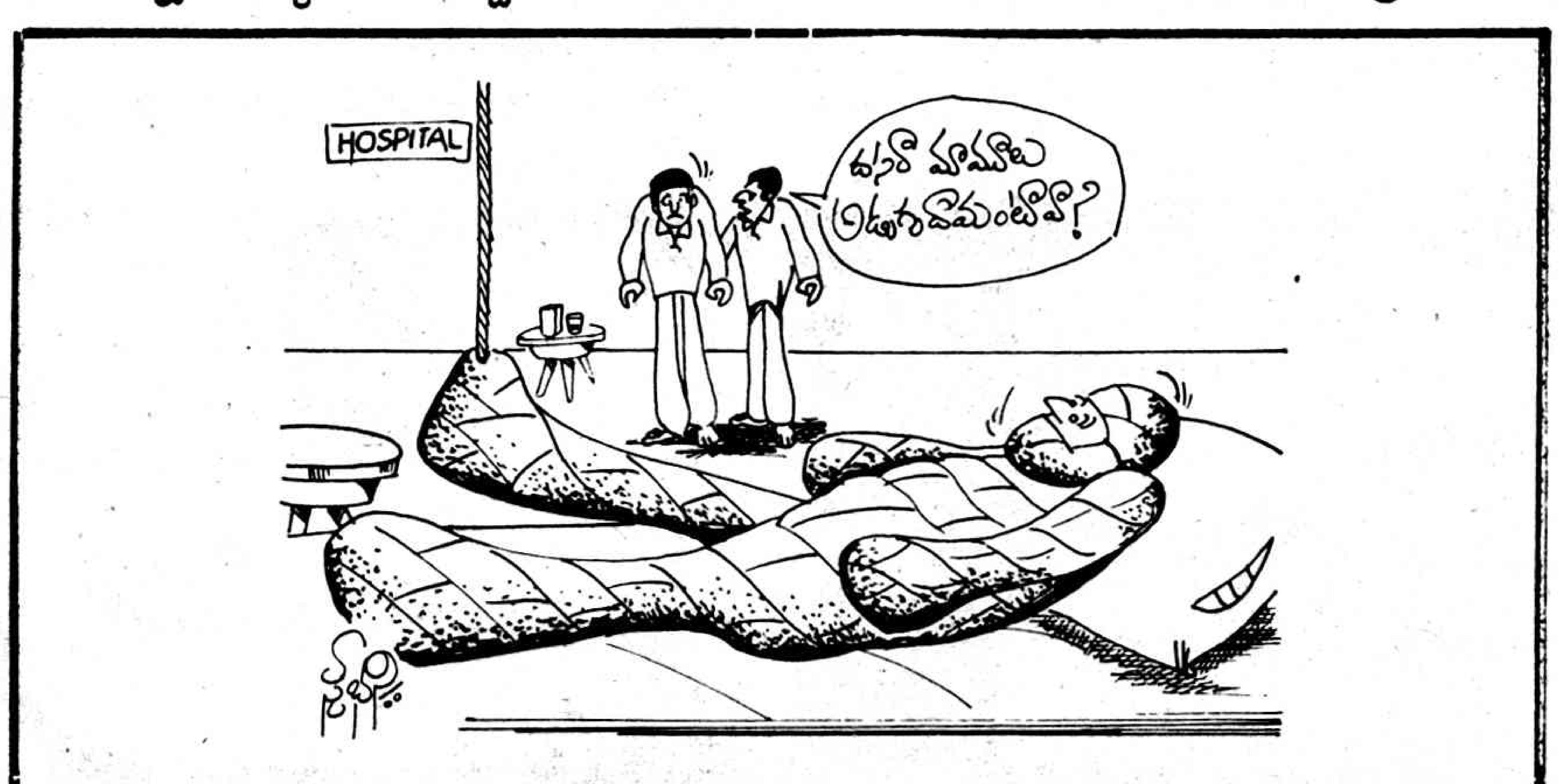

ఇల్లు బేరం పెడితే పాతిక ముప్ఫయ్ వేలు వస్తాయి ఇప్పటి ధరల్లో! కాని తనెక్కడ వుంటాడు? బాగు చేయించుకునే స్తోమత లేదు. అందుకనే ఆ పాత కాలం పెంకుటింటిలో ఒక రెండు గదుల వాటా తనకి కేటాయించుకున్నాడు. ప్రియకు ఉద్యోగం దొరకటంతో కొంచెం ఇబ్బంది లేకుండా ఇల్లు గడుస్తోంది. అయితే, ప్రియకు ఉద్యోగం దొరికిన కొత్తల్లో వున్న సంతోషం ఇప్పుడు వుండడం లేదు. అతను ఇంచుమించు రెండు నెలల క్రితం కోటిపల్లి బస్సు స్టాండులో కనిపించాడు. ప్రియ గబగబా నడిచి, బయలుదేరుతూన్న బస్సులోకి ఎక్కేసింది. 'అమ్మయ్య' అని ఊపిరి గట్టిగా పీల్చుకుంది. కాని- కాని, రెండు రోజులకే అతను ధవళేశ్వరం బస్సుస్టాండులో దిగుతూన్న ప్రియని కళ్ళతో కట్టేశాడు. ఒక రోజు కాదు, రెండు రోజులు, అలాఅలా రోజులు, వారాలు అయి రెండు నెలలు అయిపోయింది. శాస్త్రి తననెవరూ గుర్తుపట్టలేనంతగా మారిపోతున్నావు అంటున్నాడు! అతనెల్లా గుర్తుపట్టాడు. ఎందుకిలా వెంటాడుతున్నాడు!' మంచంమీద బోర్లగిలపడుకుని ఆలోచిస్తున్నాది. "తలుపువేసుకో నేనలా మార్కెటు వైపు వెళ్ళివస్తాను" అన్నాడు శాస్త్రి. తలుపు వేసివచ్చి మళ్ళీ మంచంమీద బోర్లగిల పడుకుని ఆలోచిస్తోంది. కిటికీలోంచి ఒక రాయికట్టిన కాగితం వచ్చివీపుమీద పడింది. చివ్వుమని తలెత్తి కిటికీవైపు చూసింది. ఎదురింటిలో అద్దెకు వుంటున్న స్టూడెంటు కుర్రాడు చలపతి. వంకరగా నవ్వుతున్నాడు. చీటీ చదివింది. చలపతి ఇంగ్లీషు పాటేదో బిగ్గరగా గొంతెత్తి పాడుతున్నాడు.

"సిరిమల్లె నీవే. విరిజల్లు కావే! పంతులమ్మ" "హుం" అనుకుంది ప్రియ.

'అందరికీ ఎంత లోకువయిపోయేను!' బాధ వేసింది.

"ఎక్కడికి వెళ్తాం! ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇవే పరిస్థితులు. ఇదే రకం మనుష్యులు! భాష వేరయినా భావం వకటే! ప్రతి మగాడిలోనూ ఒకటే క్రూరత్వం! ఒకటే తోడేలు చూపు! వీళ్ళతోనే నెగ్గుకు రావాలి!" అంటాడు శాస్త్రి. ఎల్లా నెగ్గుకు రావటం!

"టక్ టక్!" ఆమె ఏకాగ్రతను భంగం చేసింది తలుపు చప్పుడు. ప్రియ ఉలిక్కిపడింది. 'శాస్త్రి ఇప్పుడే కదా వెళ్ళాడు! తను ఇంటికి ఎవరు వస్తారు? ఎదురింటి చలపతి కాదుకదా!' పంటితో క్రింది పెదవి కొరుక్కుంటూ కూర్చుంది. ఏమి చేయాలి! తలుపు తీయవచ్చా! తీయకూడదా?"

"టక్ టక్! టక్ టక్!" మళ్ళీ చప్పుడు.

"ఎవరది!" అంది. ఎల్లాగో గొంతు పెగల్చుకుని.

"నేను" సన్నటి గొంతు వినిపించింది. ఎవరో చిన్నపిల్ల గొంతు అని ప్రియ లేచి తలుపు తీసింది. పన్నెండేళ్ళ అమ్మాయి! "ఏమిటి!"....అంది. ఆ పిల్ల పట్టు పరికిణీ కట్టుకుంది. రెండు జడలు వేసుకుంది. ముఖం నలుపయినా కళకళలాడుతూ వుంది. స్నేహపూర్వకంగా నవ్వింది.

"నేను ఎనిమిదో తరగతి చదువుతున్నానండి-ఇంగ్లీషులో బాగా పూర్‌గా వున్నాను. సాయంకాలాలు కొంచెం పాఠాలు చెబుతారేమో మా అమ్మగారు. నాన్నగారు కనుక్కోమన్నారు".

"ఉదయం తీరిగ్గా వుంటుంది. సాయంకాలం నాకు చెప్పటానికి తీరిక వుండదు" అంది ప్రియ.

"ఉదయమే వస్తాను. నా పేరు భాను." అంది ఆ పిల్ల. వారం రోజులలో భాను తెల్లారి ఆరుగంటలకల్లా వచ్చేది. అలవాటు అయిపోయింది. పాతిక రూపాయల ఆదాయం పెరిగింది.

"భాను చాల కలుపుగోలు పిల్ల" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఏం!" అంది ప్రియ.

"నీవు స్కూలుకి వెళ్ళినా ఆ పిల్లకి తీరిక వుంటే 'ఏమన్నా హెల్ప్ చేయనా అంకుల్!' అంటూ ఇల్లంతా కలయతిరుగుతుంది. ఏ పనిచెప్పినా ఇట్టే చేసిపెడుతుంది" అన్నాడు శాస్త్రి.

"చిన్న అమ్మాయి కదా!" అని వూరుకుంది ప్రియ. స్కూలులో పాఠాలుచెబ్తుంటే ఒక చిన్న పిల్లవాడు ఒక చీటీ తెచ్చి ఇచ్చేడు ప్రియకు. "ఎవరు ఇచ్చేరు?"

అంటూ గేటు వైపు చూసింది. 'జెండా కొయ్య గేటు మీంచి ఆమె వైపే చూస్తూ నించున్నాడు. చీటీ విప్పి చదివింది.

"బ్రతకలేని బడిపంతులమ్మ! ఈతకు లోతు వుండదు! గోచిపాతకు దరిద్ర బాధ లేదు! తెల్సా!" అతనికేసి చూసింది. తమాషాగా నవ్వి చెయ్యివూపి వెళ్ళిపోయేడు. 'ప్రియ'కు కళ్ళమ్మట నీళ్ళు రాయి. 'అతనెవరు? ఎందుకు తననిలా చూపులతో హింసించుతున్నాడు! బడిపంతులమ్మలు బ్రతకలేరా! ఎన్నెన్నో హీనాతిహీనమయిన వృత్తులకన్నా విద్యాదానం గొప్పది కాదా! అందరికీ అంత హేళన ఎందుకు!' అనుకుంది ప్రియ.

"ఉపాధ్యాయ వృత్తి ఎంతో ఉత్కృష్టమయిన వృత్తి! అయితే జీతాలు రాక అనేక ఈతిబాధలతో ఒడిదుడుకులతో సంసార భారాలతో దిగజారిపోయిన మధ్య తరగతి ప్రజలు బ్రతకలేక బడిపంతులు అని ఒకనానుడి ప్రచారం చేసుకున్నారు. అదే స్థిరమయిన పలుకుబడి అయిపోయింది" అంటాడు శాస్త్రి.

"నీ వృత్తిని కాదు ప్రజలు చూస్తోంది. నీ వయస్సుని. ఆ వయస్సులోని మెరుపుని! ఆ మెరుపులోని సొగసుని!" అంటాడు శాస్త్రి

"ఈ వయస్సు, మెరుపు, సొగసు ఆరాధనీయంగా కనపడవా! అవహేళనకు అవకాశం ఇస్తాయా!" అంటె.

"అది వాళ్ళ వాళ్ళ పురా కృత సుకృతము అనుకో! ఒకళ్ళని చూస్తే చేతులు ఎత్తి మ్రొక్కాలనిపిస్తుంది. ఒకళ్ళని చూస్తే ఏదో ఒక రకంగా ఏడిపించబుద్ధి పుడుతుంది. పూజనీయత మన ముఖంలో వుండాలి!" అంటాడు శాస్త్రి.

"తను అందంగా వుంటుందంటారు చూసినవాళ్ళు. పెద్ద హంగామాగా షోకులు చేసుకునే స్తోమతు లేదు. ఉన్నవే నాలుగు నేత చీరలు. చిన్నప్పుడెప్పుడో తల్లి చేయించిన పావలా ఎత్తు బంగారపు రింగులు తప్ప ఇంక వంటి మీద నగలేమీ లేవు. ఇంక తన వైపు ఎందుకలా వెకిలిగా చూస్తారు! మగ వాళ్ళని కవ్వించే విధంగా తన ప్రవర్తన వుంటోందా!' ఈ ఆలోచనల వల్ల ప్రియకు మనోవ్యాధి వచ్చేలా తయారయ్యింది. చివరికి ఒక రోజు శాస్త్రికి చెప్పేసింది, తననిలా ఒకతను వెంటాడుతున్నాడని!

"ఇన్ని రోజులూ నీలో నీవే బాధపడుతున్నావా! ఇంత చిన్న విషయం చెప్పటానికి ఇంతలా ఆలోచించాలా!" అన్నాడు శాస్త్రి నవ్వేస్తూ!

"ఇది చిన్న విషయమా? ఇంత సిగ్గు కలిగించే విషయం స్త్రీకి ఇంకేదన్నా వున్నదా? ఒక మగవాడు తనను వేటాడుతున్నాడని ఇంకో మగవాడితో- అది తండ్రి అయినా అన్న అయినా చెప్పగలదా?" అనుకుంది ప్రియ. అయినా శాస్త్రి చెప్పినట్లుగానే అతను కనిపించగానే చరచరా అతని వద్దకు వెళ్ళింది. సాధ్యమయినంత మృదువుగానే,

"మీకేం కావాలి!" అంది. లోపల దడదడలాడుతున్నా పైకి బింకంగా వుంది. అతను ప్రియను ఆపాదమస్తకమూ పరీక్షించుతున్నాడు. "నువ్వే కావాలి!" అన్నాడు మొరటుగా.

"దానికిదేనా పద్ధతి!" అంది ప్రియ.

"నాకు తెలుసున్న పద్ధతి ఇదే మరి!"

"కాని మాకు కావల్సిన పద్ధతి వేరు. మా ఇల్లు తెలుసుగా. రేపు ఆదివారం శాస్త్రి ఇంటిలో వుంటాడు వచ్చి మాట్లాడండి!"

"ఓ యబ్బో నీకో బ్రోకరు వేర వున్నాడన్నమాట!"

"ఆ పైటిలు అతనికి తగునో లేదో నాకయితే తెలియదు. మీరే వచ్చి సంగతులన్నీ కనుక్కోవచ్చును." అంది ప్రియ గంభీరంగా.

'గుండెలు తీసిన బంటు!' అనుకున్నాడు జెండాకొయ్య.

బాగా చీకటి పడిపోయింది. ఇంకా ప్రియ ఎందుకు రాలేదా అన్న తహతహతో వున్నాడు శాస్త్రి. ఉద్యోగంలో చేరిందిలగాయితు ఇప్పటివరకు లేటుగా రావటం లేదు ప్రియ! ఆమె స్వతహాగా చాలా నిదానస్తురాలు. పిరికి మనసు! "ఒకసారి వెళ్ళి కనుక్కుందామా! అనుకున్నాడు. 'తీరా తను బస్సు పట్టుకుని వెళ్ళేవరకు ఆమె ఇంటికి వచ్చి వుంటే తనకి ఇంకా మెంటల్ టార్చర్‌గా వుంటుంది ఆ కాస్సేపూ....' అనుకున్నాడు. భాను వచ్చింది. "పంతులమ్మగారింకా రాలేదా! బియ్యం కడిగి పొయ్యిమీద పడేస్తానుండండి!" అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. బియ్యం డబ్బాలో అసలు బియ్యం లేవు.

"మాస్టారూ ఈ పూటకి ఈ బియ్యం వండేస్తే రేప్రొద్దుట ఎల్లాగండి!" అంది పెద్ద ఆరిందాలా.

"గోధుమ పిండి వున్నదిలే! రొట్టెలు చేస్తుండు" అన్నాడు శాస్త్రి. భాను అన్నం వండేసి ఉల్లికారం చేసి చారు మరిగించింది. "ఇంకా పంతులమ్మగారు రాలేదు" అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది. ఏదో ఆలోచనలో వుండగానే జెండాకొయ్య వచ్చేడు.

"పంతులమ్మ కస్టోడియన్ నువ్వేనా!" అన్నాడు.

"నేనే. ఏం కావాలి?" అన్నాడు శాస్త్రి. జెండాకొయ్య పొడుగ్గా సన్నగా వున్నాడు. చామనచాయ. కళ్ళద్దాలూ, ఒంకులు ఒంకుల జుత్తు అవటంవించి ముఖం అందంగా లేక అల్లరితనంగా కనపడుతుంది.

"పంతులమ్మ లేచి వచ్చిందన్న విషయం నీకు తెలుసుగా!"

"తెలుసు" అన్నాడు శాస్త్రి. 'ఆ సంగతి ఇతనికెందుకు?' అనుకున్నాడు.

"అల్లాంటి దానికి నువ్వు పెల్లెందుకు ఇచ్చావు?"

"ఒంటరి ఆడది ఆశ్రయం కోరింది. ఇచ్చేను. ఆమెను కాపాడటం నా బాధ్యత! అనుకున్నాను."

"నువ్వు పెళ్ళిచేసుకుంటావా ఆమెని?"

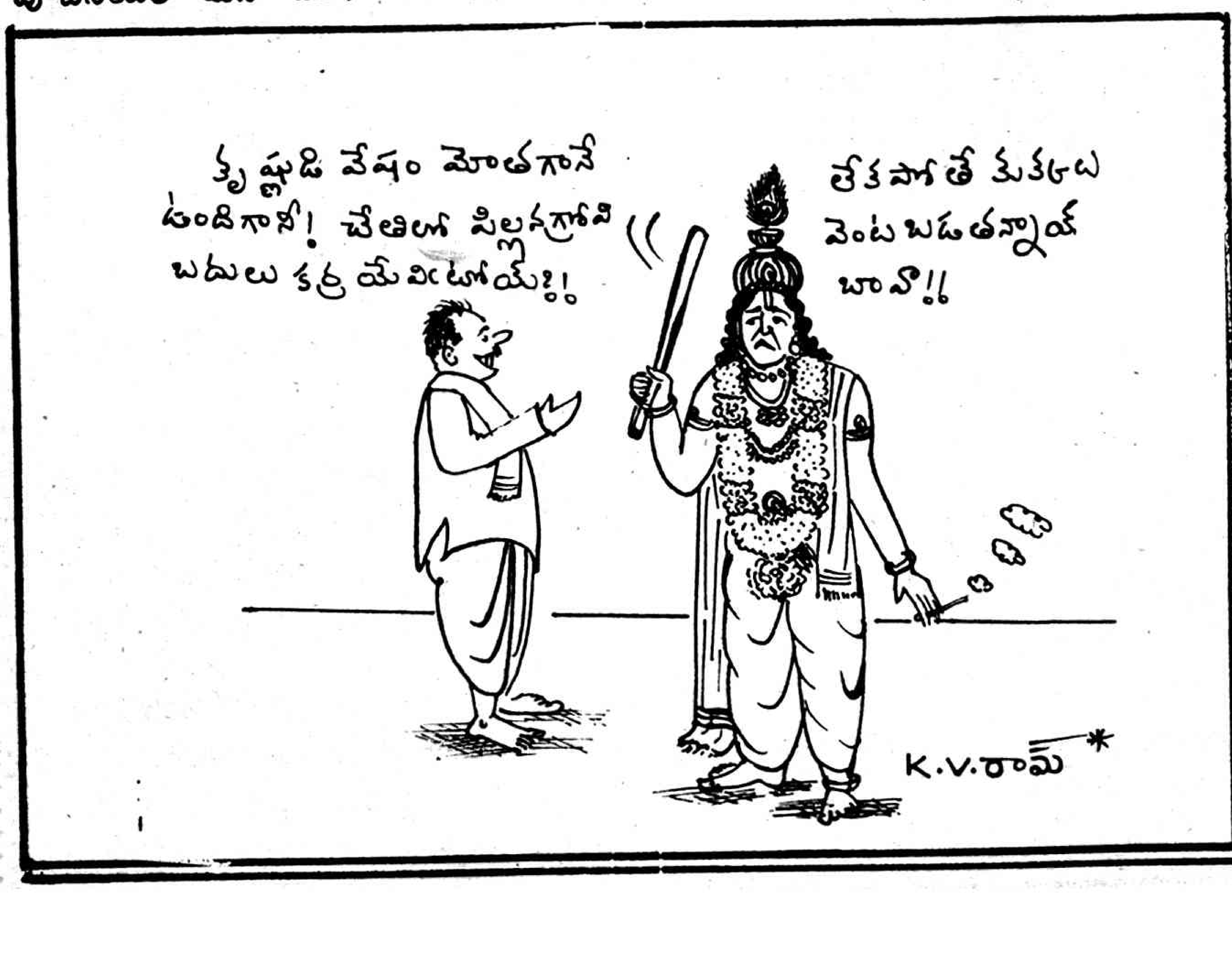

"అల్లాంటి ఆలోచన నాకు లేదు. ప్రియ నాకు వరసకాదు. దూరపు చుట్టరికం కలిసింది. చెల్లెలు వరస అయింది"

"మా అన్నయ్య దానిని ఎక్కడున్నా పట్టుపట్టుకుని తీసుకురమ్మన్నాడు. ఎల్లాగో అల్లాగ ఆవిడకు బుద్ధిచెప్పి పంపించెయ్యి."

"ఆవిడ జీవితం ఆవిడ జీవించటానికి ఆమెకు హక్కువుంది. ఆవిడ వెళ్తానన్నా ఇక్కడ వుంటానన్నా నేనేమీ అభ్యంతరం చెప్పను."

"మొగుడ్ని వదిలేసిన దానిని నువ్వు సమర్థించటం ఏం బాగాలేదు. ఎప్పటికయినా ఎవరో ఒకర్ని కట్టుకొని సంసారం చేయాలిగదా! లక్షణంగా పెళ్ళి అయి, భర్త వుండి ఇదేం పోయే కాలం! ఇల్లు వదలి పారిపోవటానికి మా ఇంట్లో ఏమన్నా దయ్యాలా భూతాలా వున్నాయా! పిడికెడు మెతుకులకి బస్సుల్లోపడి ఈదురోగోదో అంటూ రోజల్లా పిల్లలతో అరిచి అరిచి ఇంటికి అలసిపోయి రావటం! కట్టుకున్న వాళ్ళకి కన్న తల్లిదండ్రులకి కూడా దూరంగా ఎల్లాగు!" అన్నాడు జెండాకొయ్య.

"అదంతా ఆమె ఇష్టం అన్నాను కదా!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఇష్టం కష్టం అంటూ కూర్చోకండి. ఎల్లాగో నచ్చచెప్పి ఆమె ఇంటికి ఆమెని పంపేయండి. అందరికీ మర్యాదగా వుంటుంది. లేకపోతే అనవసరంగా కోర్టుల చుట్టూ తిరగాల్సి వుంటుంది" అంటూ అల్టిమేటం ఇచ్చేడు. రాత్రి పదిన్నర అయినాక వచ్చింది ప్రియ.

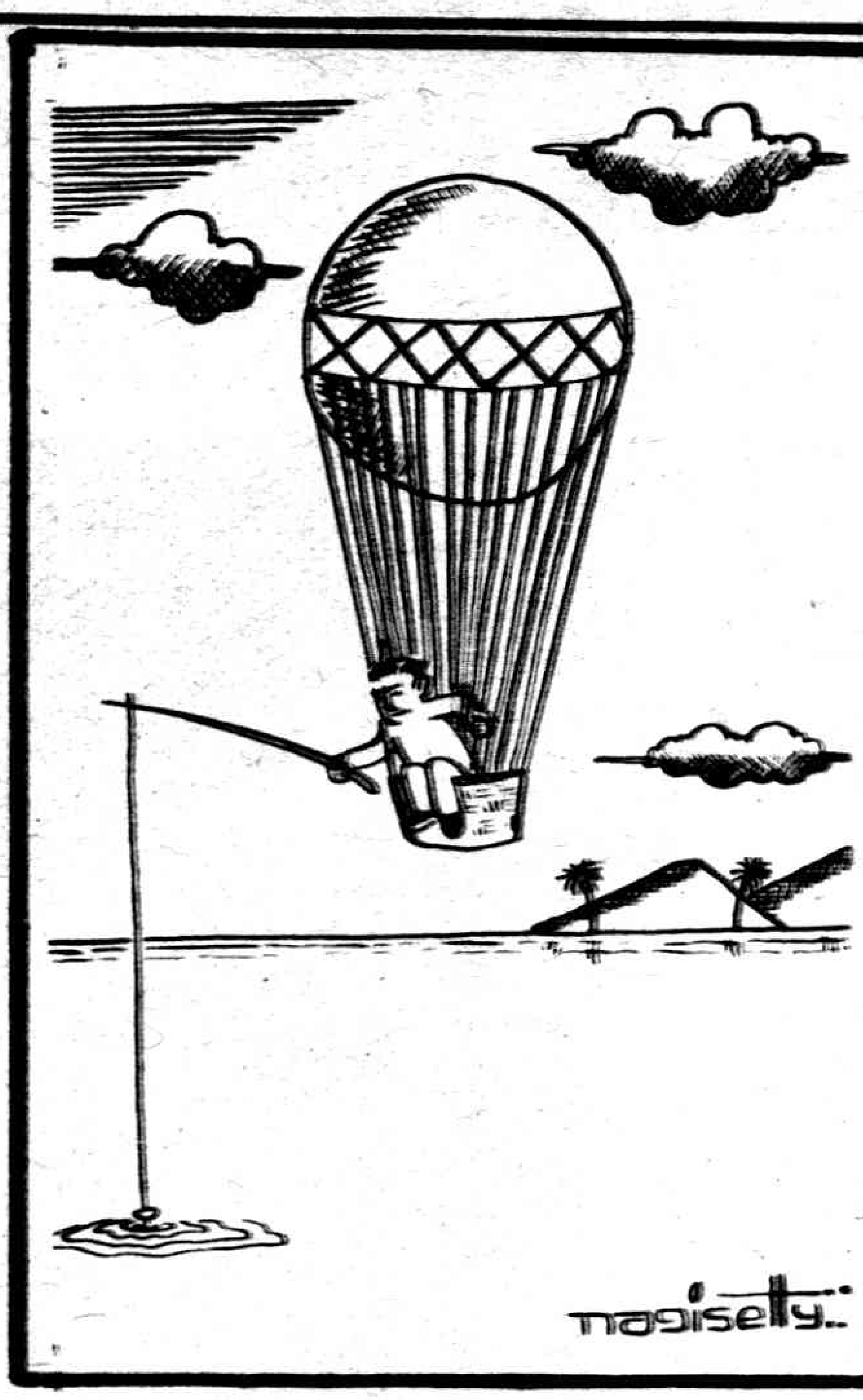

"పనిమీద వెళ్ళాము" అంది.. ఆలస్యానికి కారణం చెబుతూ.

"వెళ్ళాము" అన్న బహువచనానికి ఎవరో స్నేహితురాలితో వెళ్ళి వుంటుంది అని నిర్ణయించుకున్నాడు శాస్త్రి.

"అతను వచ్చేడు" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఎవరు?" అంది ప్రియ.

"నిన్నెవరో వెంటబడుతున్నారన్నావు కదా! అతనే"

"అతనా! మొన్న స్కూలికి చీటీ పంపించేడు. నువ్వుచెప్పినట్లే ఇంటికి రమ్మన్నాను నిజంగా వచ్చేడన్నమాట" అంది ప్రియ.

ప్రియ ముఖంకేసి చూసేడు శాస్త్రి. ఆమె ముఖంలో ఏమీ సందేహచ్ఛాయలు లేవు. ఆవిడకి ఇరవయి నాలుగేళ్ళు వుంటాయి. చామన చాయలో చారెడేసి కళ్ళతో చూట్టానికి ఆకర్షణీయంగా వుంటుంది. ఆమె తనకి బంధువని తెలియకుండానే ఆర్నెల్లు తనతో కలిసి వుంది. ఏదో మాటల సందర్భంలో ఇరపాత్తా వరసాత్తా అన్ని బంధుత్వాలు చిత్రం గీస్తే. తనకి పినతండ్రి కుమార్తె అని తేలింది. "ఎవ్వరూ లేరు. ఉద్యోగం ఏదన్నా దొరికించుకోవాలని తిరుగుతున్నాను" అంటే

గుడివాడ కాదు ఇప్పుడు విజయవాడలో

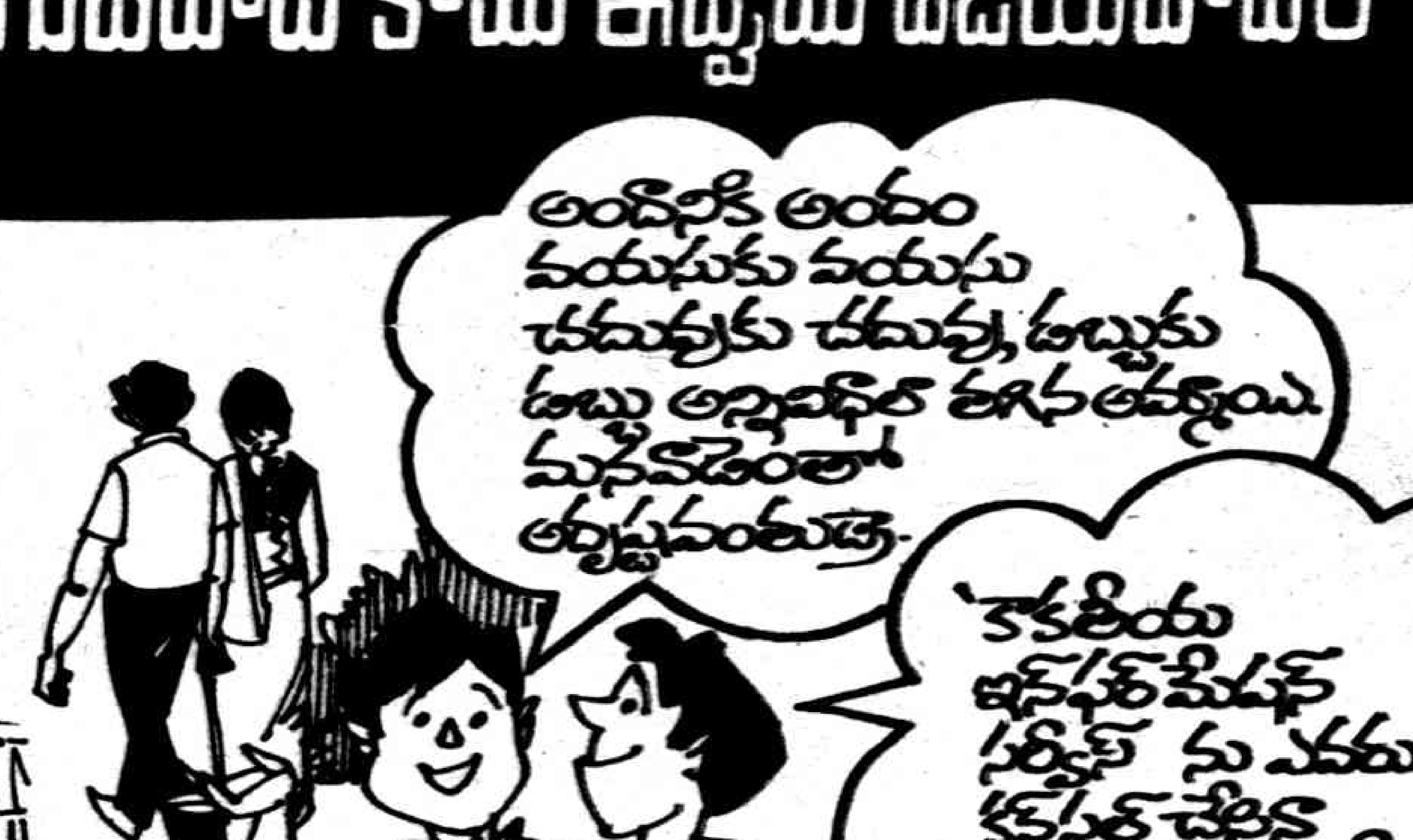

కమ్మ కులస్థులు ఇక్కడా అక్కడా అని లేదు.
ఎక్కడున్నా సరే సరైన సంబంధాలు సమకూరుస్తాము.
సంప్రదించండి:

కాకతీయ ఇన్ఫర్మేషన్ సర్వీస్

లారీ ఓనర్స్ అసోసియేషన్ కళ్యాణ మండపం ఎదురుగా
బెంజిసర్కిల్-విజయవాడ-520006

Tourist Services in North India

మా స్వంత డీలక్స్ / సూపర్ డీలక్స్ (Video) బస్సుల ఉత్తర భారతదేశమందలి ముఖ్యమైన చారిత్రాత్మక ప్రాంతములు మరియు పుణ్యక్షేత్రములకు ఢిల్లీ నగరం. తాజ్‌మహల్. మధుర. బృందావన్. ముస్సోరి. బదరీనాథ్. కేదార్‌నాథ్. హరిద్వార్. జైపూర్. సిమ్లా. కాశ్మీర్. శ్రీనగర్. గుల్మార్గ్. పహల్‌గామ్. అమృతసర్. భాక్రాడామ్ మరియు చండీఘర్-నిర్ణీత రోజులలో ఢిల్లీ నుండి బయలుదేరును.

Available 35 Seater Super Delux Video Coaches on Contract for Groups Our receipts are approved for LFC/LTC.

అధునాతన సౌకర్యములతో తెలుగువారిచే ప్రత్యేకముగా నడుపబడుచున్న భోజన ఫలహారశాల మరియు విశ్రాంతి గృహమైన హోటల్ సదరన్ (మా అనుబంధ సంస్థ) లో మీరు ఢిల్లీలో ఉన్నప్పుడు బస చేయవచ్చును.

(40 Rooms With Attached Bath & Toilets, Halls For Groups. Colour T. V., Lift & P. C. O., With Moderate Tariff)

వివరములకు:

SOUTHERN TRAVELS (Regd)
Winners of Transworld Gold Medal
(ఢిల్లీలోని తెలుగువారి ఏకైక వాణిజ్య సంస్థ)
Arya Samaj Road, Karolbagh,
NEW DELHI - 110 005.
Phones : 566724/725 & 568728
Madras Office Ph : 33493

SUVARNA

"నిజమే" అనుకున్నాడు శాస్త్రి. కాని పెళ్ళి అయి సంసారం అంటూ వుండి ఏవో తగాదాలు వచ్చి వచ్చేసిందనుకోలేదు!

"అతను చాలా మొరటుగా మాట్లాడాడు. ఏమిటో నిన్ను వాళ్ళింటికి పంపించకపోతే కోర్టులు, వ్యవహారం అంటున్నాడు. నా స్వభావం నీకు తెలుసుగదా! ఎవ్వరితోనూ గొడవలంటే నాకు పడదు మరి...."

"నీ ఉద్దేశం ఏమిటి శాస్త్రీ! నేనెందుకు వాళ్ళింటికి వెళ్ళాలి!" అంది ప్రియ.

"అతను నీకు మరిది అవుతాడట కదా!"

"మరిదా! అతనా! ఇదెక్కడి గొడవ! అతనెవరో నాకు తెలియదు. అస్తమానువస్తూ ఎక్కడపడితే అక్కడ మింగేలా చూస్తుంటే భయంవేసి చెప్పాను నీతో! అతనితో నాకు బంధుత్వమేదీలేదు శాస్త్రీ!" అంది ప్రియ.

"వాళ్ళన్నయ్యని నువ్వు వదిలేసి వచ్చేవట కదా! అతని తల్లిదండ్రులు అతని ఇంట్లో వుండకూడదని దెబ్బలాడి వచ్చేవంటున్నాడు. అత్తగారు, మామగారు లేకుండా ఎక్కడికి వెళ్ళిపోతారు! అంటున్నాడు."

"ఓరి నాయనా!" అంటూ తల పట్టుకుని కూలబడింది ప్రియ.

"ఏమిటి ప్రియా."

"ఈ కథంతా ఏమిటి శాస్త్రీ! అతనెవరో! అతని అన్న ఎవరో, వాళ్ళ నాన్న అమ్మ ఎవరో నాకెవరూ ఏమీ తెలియదు. నాకసలు పెళ్ళే కాలేదు. పెళ్ళి అయినాకో ఇల్లూ వాకిలీ వుంటే భుక్తికోసం ఈ జానెడు ఉద్యోగం వెతుక్కుంటూ ఊళ్ళు తిరగాల్సిన పనేమిటి శాస్త్రీ! అమ్మమ్మ బ్రతికుండగా ఆవిడ వెనకాతలే వున్నాము. ఆవిడ పోయేక మామయ్య పదిమంది పిల్లలతో కుటుంబ భారంతో సతమతమవుతూంటే చూడలేక వాళ్ళకేవిధంగానూ సాయపడలేక ఇల్లా వచ్చేశాము. కావల్సి వస్తే, అనవర్తి వెళ్ళి కనుక్కో! నా సంగతి." అంది ప్రియ. అనవర్తిలో ప్రియకు బంధువులున్నారని శాస్త్రికి తెలుసు. ప్రియ ఇదివరకే ఈ సంగతి శాస్త్రికి చెప్పేసింది.

ప్రతిరూప నాట్యం

(మాస్క్‌డ్ డాన్స్)

— కూచిపూడి నాట్యాచార్యులు

శ్రీమాన్ పి. ఆర్. ఆచార్య

సాయంత్రం ప్రియ స్కూలుకి వెళ్ళేటప్పుడు కూడా వెళ్ళాడు శాస్త్రి. 'జెండాకొయ్య' కనిపించలేదు. రాజమండ్రిలో కాస్సేపు అటూ ఇటూ తిరిగాడు. తెలుసున్న వాళ్ళెవరో కనపడితే కబుర్లుచెబుతుంటే దూరంగా వస్తూ కనబడ్డాడు జెండా కొయ్య. గబగబా ఎదురు వెళ్ళాడు శాస్త్రి.

"నన్ను మీ ఇంటికి తీసుకువెళ్తారా!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"మీరెవరు!" అన్నాడు జెండాకొయ్య.

"నిన్న మీరు మా ఇంటికి రాలా-పంతులమ్మ వుంటున్న ఇంటి యజమానిని"

'అప్పుడే మర్చిపోయావా!' అనుకున్నాడు మనసులో.

"నువ్వా. ఏమంది! చెప్పావా నా సంగతి!"

"చెప్పాను. తన అత్తవారిల్లు చూసి రమ్మంది. వెళ్ళిపోవటానికి ఒప్పుకుంది."

"నువ్వెందుకు చూడటం! రేపు శనివారమే కదా! మధ్యాహ్నం నించి వొస్తాను. రావటానికి రెడీచేసి వుంచు...." అన్నాడు జెండా కొయ్య.

"సరే అయితే!" అంటూ వెనుతిరిగాడు శాస్త్రి

"ఏమిటి నీకతనితో కబుర్లు" అన్నాడు శాస్త్రి స్నేహితుడు. ఎందుకయినా మంచిదని ప్రేమ సంగతంతా అతనితో చెప్పాడు.

"అయితే ఆవిడ తనకి పెళ్ళే కాలేదంటోందా!"

"అవును. పూర్వాపరాలు తిరగేస్తే ఆమె నాకు చెల్లాయి అవుతుంది కూడా! ఇతనేమో తనకి అన్న భార్య అంటున్నాడు!"

"రేపు ఎందుకైనా మంచిది. నువ్వు కూడా తోడుగా వెళ్ళు. అసలు సంగతేమిటో బోధపడుతుంది. పోలీసు స్టేషన్‌లో చెప్పి వుంచు. ఎందుకంటే ఇదేదో తికమకల వ్యవహారంగా వుంది." అన్నాడు అతను.

"మా యింటి ఎదురుగా పోలీసు హెడ్డు వీరాస్వామిగారు వున్నారు. చెప్పి వుంచుతాను" అన్నాడు శాస్త్రి. అతని సలహా శాస్త్రికి నచ్చింది.

మర్నాడు సాయంకాలానికి కథంతా మబ్బు విడిచిన ఎండలా ఫెళఫెళలాడుతూ పూరంతా తెలిసిపోయింది. జెండాకొయ్యకు అమ్మాయిలని అదిరించి బెదిరించి ఆటలు పట్టించడం హాబీట! ఇతని హాబీని ఆధారం చేసుకుని కొంతమంది పెద్దలు కూడా రంగంలోకి దిగారు. వెనకాతల చెప్పుకోతగ్గ బంధువర్గం కాని ఆస్తిపాస్తులు కాని లేని ఒంటరి ఆడవాళ్ళకి గాలం వేస్తారు. అచ్చిక బుచ్చిక కబుర్లు చెబుతారు. మర్యాద మన్ననా

ఆపేక్ష ఆత్మీయుతా, కుప్పలు తెప్పలుగా కురిపించుతారు. తామే పెళ్ళి పెద్దలుగా వ్యవహరించి తమ ముఠాలోని కుర్రాళ్ళకు ఇచ్చి. తూ తూ మంత్రం పెళ్ళి జరిపించి హనీమూన్‌కి. బొంబాయో, హైద్రాబాదో పంపుతారు. హనీమూన్‌కి వెళ్ళిన అమ్మాయి మళ్ళీ లోకం ముఖం చూడదు! తీగతో డొంకంతా కదిలింది ప్రియ ధర్మమా అని. పెద్ద పెద్ద లాడ్జింగ్‌లకి అమ్మాయిలని సప్లయిచేసే 'గాంగ్' పట్టుబడింది. జెండాకొయ్య చేతులకి బేడీలు పడ్డాయి. ప్రియకిప్పుడు ధైర్యం వచ్చింది.

"మీ అన్నగారెలా వున్నారు? అత్తగారు మామగారు కులాసాగావున్నారా! అడిగానని చెప్పండి." అంది వెటకారంగా. జెండా కొయ్య ముఖంలో కోపంలేదు.

"పంతులమ్మా! మా అన్నయ్య కోసం కాకపోయినా నిన్ను నాకోసమన్నా తీసుకుపోదామనుకున్నాను. కథ అడ్డం తిరిగింది. కేసులూ. కోర్టులూ. గొడవలూ అయినాక తిరిగి వస్తాను. అప్పుడు నీవు మామూలు అమ్మాయిలా మా యింటికి రావచ్చును. నిజంగానే నిన్ను మోసం చేద్దామనే ఉద్దేశం నాకు లేదు. నమ్ము" అన్నాడు. అతనిలో సంకోచం ఏమీ కనపడలేదు.

అనుకోని విధంగా శాస్త్రికి మంచి ఉద్యోగం వచ్చింది. అయిదారు వందల రూపాయల జీతంతో పేపరు మిల్లులో ఉద్యోగం! అతనికి ఏనుగు ఎక్కినంత సంతోషంగా వుంది.

"ప్రియా! ఉద్యోగం మానెయ్యి! నాకు వచ్చిందిగా ఉద్యోగం!" అన్నాడు శాస్త్రి.

"ఎందుకు వూరికే కూర్చోవడం చేస్తానులే ఉద్యోగం" అంది ప్రియ.

"ప్రియా! అతను శిక్ష ముగిసేక ఇక్కడకు వస్తాడంటావా?" అన్నాడు శాస్త్రి ఆలోచనగా.

"ఏమో అతని గొంతులో నిజాయితీ ధ్వనించింది! కాని వృత్తి మంచిది కాదు. ఎలా అతన్ని నమ్ముకోవటం!" అంది ప్రియ. "అతని హాబీని వృత్తిగామార్చినది ఈ సంఘపు ఔన్నత్యానికి మూలస్తంభాలయిన పెద్ద మనుష్యులు! అతనికి మరో మంచి వృత్తి దొరకకపోతే నీ పంతులమ్మ ఉద్యోగం నీకు వుండనే వుంటుంది. ఇంకెందుకు భయం! చెప్పు!"

"నాకు భయం లేదుకాని వదినగారు వచ్చేలోగా నా దారి నేను వెదుక్కోవాలనుకున్నావు కదూ!" అంది ప్రియ.

"ఛఛ! అదేంకాదు. అతను ఆఖరున ఆ మాట అనుండకపోతే నాకీ ఆలోచన వచ్చేదే కాదు!"

"పోనీలే! ఆ మాత్రం అవగాహన వుంటే చాల్ను. లేకపోతే నిజంగా నాకు పెళ్ళి అయిందేమో అనే అనుమానంతో ఆ జెండా కొయ్యతో తోలేస్తే ఏమయి వుండేదాన్ని!"

"అతని పేరు జెండా కొయ్య కాదు. జనార్దనరావుట!" అన్నాడు శాస్త్రి. "జెండా కొయ్యలా నిలబడేవాడు. అందుకని అన్నాను. మంచి పేరే!" అంది ప్రియ.

"నాకీ ఆలోచన మా స్నేహితుడు చెప్పాడు. అందుకనే పోలీసు వీరాస్వామికి చెప్పివుంచేను. దెబ్బతో ముఠాఅంతా పట్టుబడ్డారు. అతనితో చెప్పివుండకపోతే!...."